
URL: <http://urakparaki.com/?m=4&ID=87758>

ავტორი: ბიკუშა555

ჟანრი: პოეზია

გამოქვეყნების დრო: 2015-07-10 23:11:51

მინდა არ მჯეროდეს, შენი ნათქვამი არცერთი სიტყვა,
მაგრამ რა, გულში მომხვდა გყვია,
მოდი დაფიქრდეთ, ამას რა ჰქვია?
მესროლე!
ეს მერამდენელ მესროლეს ღმერთო..
რამდენი იარა მაქვს,
სარკეში როგორღა ჩავიხედო?
რაგომ არ უფიქრდებიან ფრაგებს?
ან თქმამდე, რაგომ არ ალაგებენ ამრებს?
ისევ ურცხვად მოდიან და პატიებას ითხოვენ,
მერამდენელ ან რამდენჯერ?
დავიღალე..
მაგრამ თუ არ ვაპატიებ
არ ვიქნები მართალი, ღმერთო შენთან მე..
ვუფიქრებ ამაზე,
მივდივარ დასკვნამდე,
მაწუხებს დარდი, რომ ამ ქალაქში დავიბადე,
ვინ იცის შენ გარდა თუ როგორ გავიზარდე,
ვინ იცის, რას აქვს ჩემთვის ფასი
და როგორ არ მიყვარს ცინიზმი და ფარსი.
რა ვქნა? ვერ ვიქნები ყალბი..
იყო დრო ვკარგავდი რწმენას,
ვებრძოდი ჩემთავს,
მაგრამ ამ ბრძოლაში თავიდან დავიბადე
კი არ დავნებდი და ეშმასთან გავიპარე,
არამედ ქვეყნად მიზანი დავისახე.
იცოდეთ, თქვენ გამო ნერვს აღარ ავიშლი,
დამცინეთ, გამლანძღეთ, არაფერს არ გიშლით.
მოვა დრო, როცა ძალიან ინანებთ
და მაშინ ვიტყვი რომ დაიგვიანეთ.